

Ладан як Сповідання Віри

У Римській імперії від підданих Цезаря вимагали кидати щіпку ладану у вогонь, який горів перед його статуєю, таким чином визнати Цезаря своїм справжнім володарем. Перші християни відмовилися це робити і були переслідувані за це. Але, коли Ісус Христос прийняв людську плоть, став чоловіком через народження від Пресвятої Діви Марії, перше що люди зробили принесли йому ладан. " І, увійшовши в дім, побачили Дитя з Його матір'ю Марією. Упавши на коліна, вони поклонилися Йому і, відкривши свої скарбниці, піднесли Йому дари — золото, ладан та миро" (Матвія 2:11). Кадіння перед Ісусом є публічним визнанням віри в Нього як нашого правдивого Бога.

Вживання ладану бере свій початок в Старому Завіті. Коли Бог дав Мойсеєві вказівки щодо скинії, яка була побудована в пустелі, йому було сказано побудувати кадильний жертвник безпосередньо перед Святою Святих. Пахощі повинні постійно горіти на вугіллі перед скинею де Господь перебував. " Аарон кадитиме на ньому пахучим ладаном певного складу. Рано-вранці, коли готуватиме лампади, кадитиме на ньому, і коли Аарон розпалюватиме лампади ввечері, також кадитиме на ньому, — постійно, безперестанне кадіння перед Господом у ваші роди" (Вихід 30:7-8).

У старозавітній думці присутність Бога регулярно пов'язується з хмарою, кадильними пахощами як, наприклад, коли Мойсей зустрів Бога в хмарі (Вих.19:16), і коли хмара осінула Христа під час Його Преображення, голос Божий промовив із хмари. (Марка 9:7). Або, коли в своєму пророцтві пророк Ісаїя бачив Господа, Саваот в оточені кадильного диму" І сталося в рік, коли помер цар Озія, я побачив Господа, Який сидів на високому і піднесеному престолі, і дім, сповнений Його слави. І серафими стояли довкола Нього, шість крил в одного і шість крил у другого: двома вони покривали обличчя, двома покривали ноги і двома літали. І вони вигукували один до другого, і казали: Святий, святий, святий Господь Саваот! Уся земля наповнена Твоєю славою! І від голосу, яким вони гукали, піднялися одвірки, і дім наповнився димом" (Ісаїя 6:1-4).

Ладан у Старому Завіті також і в Новому символізує наші молитви. Так вчить Псалмоспівець Давид. "Нехай підійметься до Тебе молитва моя, як пахощі кадила, а мої піднесені руки — це вечірня жертва" (Псалми 140:2).

Святитель Симеон Солунський пише: "Подібно до хмари також приноситься ладан, який символізує Святого Духа та передачу Його божественної благодаті та пахощів".

Евангелія від Луки починається з приношення ладану Господеві. Ми читаємо історію священника Захарії, чоловіка Єлизавети, який мав бути батьком Івана Хрестителя. Згідно з оповіданням, це був день, коли Захарію було обрано для здійснення приношення фіміаму. Коли він кадив у храмі, йому з'явився ангел Гавриїл і передрік народження сина. "Одного разу, коли він за своєю денною чергою служив перед Богом, за звичаєм священства випало йому ввійти до Господнього храму, щоб кадити" (Лука 1:8).

Також ми знаємо що приношення ладану Господеві відбувається на небесах. "І прийшов інший ангел, і став біля жертовника із золотою кадильницею, і йому було дано багато ладану, щоб змішати його з молитвами всіх святих на золотому жертovníку перед престолом; і підіймався дим кадила з молитвами святих із руки ангела перед Богом. І піднявся дим від ладану з молитвами святих — з рук ангела перед Богом. І взяв ангел кадильницю, наповнив її вогнем з жертovníка, та й кинув на землю. І зчинилися грати, і голоси, і блискавки, і землетрус" (Об'явленні 8:3-5)

У Книзі Пророцтва Малахії пророкується що в майбутньому по всьому будуть приносити фаміан (ладан) Господеві. "Бо від сходу сонця до заходу велике буде ім'я Моє поміж народами, і на всякому місяці будуть приносити фаміан імені Моєму, чисту жертву; велике буде ім'я Моє між народами, - говорить Господь Саваот" (Малахії 1:11). Так ми бачимо що в усіх Православних Храмах під час Богослужіння підносяться кадильні пахоці Господеві, як символ Божої присутності, нашої молитви і визнання Ісуса Христа нашим Богом.